

گزارش

«شرق» از سفر قریب‌الوقوع گروسی به تهران و فرصت احتمالی برای احیای دیپلماسی هسته‌ای ایران گزارش می‌دهد

گروسی در راه تهران

مالک مصدق، رافائل گروسی، مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، در گفت‌وویی با شبکه تلویزیونی «لا ناسیون ماس» آرژانتین، دیدگاه خود را درباره برنامه هسته‌ای ایران بیان کرد. وی با اشاره به وضعیت کنونی، اظهار کرد که «دو نکته کلیدی وجود دارد. نخست آنکه ایران در حال حاضر دارای سلاح هسته‌ای نیست؛ با این حال، بخش زیادی از قطعات لازم برای تکمیل چنین سلاحی را در اختیار دارد». او در ادامه افزود «جمهوری اسلامی ایران، مقدار قابل توجهی مواد هسته‌ای ذخیره کرده است. همان‌گونه که می‌دانید، برای تولید یک سلاح هسته‌ای، به مجموعه‌ای از مؤلفه‌ها نیاز است. از جمله مهم‌ترین آنها، وجود ماده‌ای است که بتواند واکنش زنجیره‌ای ایجاد کند؛ همان قدرت عظیمی که ماهیت ویرانگر یک سلاح هسته‌ای را رقم می‌زند. این ماده، اورانیوم غنی‌شده است؛ ایزوتوپی از اورانیوم که تا سطح مشخصی از خلوص، غنی‌سازی شده است.» گروسی در ادامه، در چارچوب فناسازی‌های رایج غرب درباره برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، اظهار کرد «بدون ورود به جزئیات فنی، ارزیابی ما این است که ایران در حال حاضر میزان کافی از اورانیوم غنی‌شده برای ساخت تقریباً شش تا هفت سلاح هسته‌ای را در اختیار دارد. با این حال، تاکید می‌کم‌که این به معنای در اختیار داشتن چنین سلا‌هایی نیست. فرایند ساخت آن، نیازمند سامانه‌ها و فناوری‌های بسیار پیچیده‌ای است که ما در حال مذاکره درباره آنها با ایران هستیم.» وی همچنین به تبادل پیام میان آمریکا و ایران در روزهای اخیر اشاره کرد و عنوان داشت «بر اساس اطلاعات ما، رئیس‌جمهور ترامپ پیامی رسمی خطاب به رهبر عالی ایران ارسال کرده است. ساختار حکومتی در ایران منحصربه‌فرد است؛ چراکه فراتر از دولت و رئیس‌جمهور، رهبر معنوی کشور وجود دارد که تصمیم‌گیر نهایی در مسائل کلان به‌شمار می‌آید.» گروسی افزود «در این پیام، ترامپ از آمادگی برای مذاکره سخن گفته، اما هم‌زمان هشدارهایی نیز مطرح کرده و به بازه زمانی دو ماهه و احتمال انجام حملات اشاره کرده است. به نظر من، اکنون در نقطه‌ای حساس ایستاده‌ایم و لازم است تلاش‌ها برای مدیریت اوضاع ادامه یابد. مدیر کل آژانس همچنین از تماس تلفنی خود با سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، پس از ورود به پونتوس‌ایرس خبر داد و بیان کرد «در این گفت‌وگو، توافق کردیم که در هفته‌های آتی سفری به تهران داشته باشیم تا زمینه برای شفاف‌سازی برخی موضوعات باقی‌مانده فراهم شود». او در پایان، هدف از این سفر را کاهش تنش‌ها عنوان و تصریح کرد: «هم‌اوست که تمام تلاش خود را برای جلوگیری از یک درگیری احتمالی که می‌تواند پیامدهایی فاجعه‌بار، به دنبال داشته باشد، به‌کار بگیریم.»

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، پیش‌تر هم بر اهمیت گفت‌وگو با مقامات ایرانی تاکید کرده و از احتمال سفر خود به تهران تا پیش از پایان آوریل ۲۰۲۵ خبر داده بود. وی هدف از این سفر را تسهیل روند دستیابی به یک چارچوب پایدار و قابل اکتا و حل‌وفصل همکاری‌های هسته‌ای با ایران عنوان کرده است. گروسی در گفت‌وگو با خبرگزاری تاس روسیه اعلام کرد که اگرچه زمان دقیق سفر هنوز مشخص نیست، اما ارزیابی‌هایی برای انجام آن در حال انجام است. هم‌زمان، منابع دیپلماتیک نیز از تماس تلفنی میان وی و عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، برای هماهنگی مقدمات این سفر خبر داده‌اند. این تحرکات در شرایطی رخ می‌دهد که فضای سیاسی منطقه در پی اظهارات تهدیدآمیز دونالد ترامپ علیه ایران وارد مرحله‌ای پرمخاطره شده است.

در این بین آژانس خواستار شفاف‌سازی بیشتر در مورد دو مکان اعلام‌نشده شده که در آنها مواد هسته‌ای یافت شده است، در صورت عدم همکاری تهران، آژانس احتمال ارجاع مجدد پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل را مطرح کرده است. از دیگر موارد ایران‌کننده، تصمیم ایران در سپتامبر ۲۰۲۳ برای لغو مجوز برخی از بازرسان آژانس است. تهران این اقدام را واکنشی به «فشار سیاسی سه کشور اروپایی» خواند. این تصمیم، نگرانی‌هایی درباره اثربخشی بازرسی‌های بین‌المللی و شفافیت برنامه هسته‌ای ایران ایجاد کرده است. در این شرایط، سفر احتمالی گروسی به تهران، واجد اهمیت استراتژیک خاصی است که از دو زاویه قابل تحلیل است:

اول؛ فرصت برای احیای دیپلماسی؛ در بحبوحه تهدیدات ترامپ و تنش‌های رو به افزایش، هرگونه پیشرفت در همکاری فنی ایران با آژانس می‌تواند به‌عنوان گشایشی دیپلماتیک تلقی شود. دستیابی به تفاهم درباره موضوعات باقی‌مانده مانند منشأ ذرات اورانیوم و مکان‌های اعلام‌نشده، می‌تواند زمینه‌ای برای اعتمادسازی با تروئیکای اروپا (آلمان، فرانسه و بریتانیا) باشد.

دوم؛ محدودیت‌های ناشی از فضای سیاسی؛ در سوی دیگر، بسیاری از تحلیلگران بر این باورند که حتی در صورت دستیابی به توافق فنی، فضای سیاسی کنونی اجازه پیشرفت معنادار را نمی‌دهد. دولت دوم ترامپ با ترکیبی از تهدیدهای نظامی، تحریم‌های جدید و فشار دیپلماتیک، عملاً مسیر گفت‌وگو را مسدود کرده است. افزون بر این، تروئیکای اروپایی نیز خواستار ارائه گزارش دقیق‌تری از سوی آژانس در نشست شورای حکام در خرداد ۱۴۰۴ شده‌اند. اگر این گزارش حاوی نکاتی باشد که نشان‌دهنده عدم همکاری کامل ایران باشد، احتمال فعال‌سازی مکانیسم ماشه و ارجاع مجدد پرونده به شورای امنیت افزایش می‌یابد. در مجموع، سفر احتمالی گروسی به تهران هم می‌تواند آغازگر یک مسیر تازه برای کاهش تنش‌ها باشد و هم در صورت نبود فضای مناسب سیاسی، به ابزاری برای افزایش فشار بین‌المللی علیه ایران تبدیل شود.

یادداشت

ضعف عملکرد صداوسیم، سیاسی یا واقعی؟

در این راستا به نظر می‌رسد که می‌توان نوع دیگری به مشکلات نگریست و توجه را به نکته جدیدی معطوف کرد. نکته‌ای که هر چند آشکار است اما کمتر شده که آن را ریشه مشکلات و یک معضل امنیتی و اجتماعی تلقی کنند. مشکلی که در نتیجه ضعف صداوسیم و ناکارآمدی ساختار رسانه‌ای کشور پدید آمده و موجب انتقال مرجعیت رسانه‌ای به خارج از کشور شده و بی‌توجهی به آن تاکنون عواقب فاجعه‌باری را پدید آورده است. البته بدیهی است بحث درخصوص مشکلات ناشی از ضعف توان رسانه‌ای در سال‌های اخیر، مجال دیگری را می‌طلبد، اما در یک ارزیابی کلی می‌توان بخش قابل توجهی از ناهمبندی فرایکر در جامعه، عدم اطمینان به آینده و فرار گسترده سرمایه و نیروهای متخصص را ناشی از ضعف مزبور (البته در کنار سایر مشکلات غیرقابل کتمان) دانست. موضوعی که ضرورت نگاه ملی و غیرسیاسی به ضعف فرایکر در ساختار رسانه‌های کشور را افزایش داده و لازم است بحث درخصوص آن در یک قالب ملی، غیرسیاسی و فراجنبی انجام یابد.

در گپ‌وگفتی با جلال دهقانی فیروزآبادی واکاوی شد

استراتژی ابهام؛ بازی ایران و آمریکا در مسیر مذاکرات یا جنگ؟

تلاش حداکثری برای اجتناب از درگیری، مهم‌ترین اولویت سیاست خارجی ایران در سال ۱۴۰۴

عبدالرحمن فتح‌الهی

غیرمستقیم بین تهران و واشنگتن» توصیف می‌کند که ایران به‌درستی پیشنهاد داده است. چون از دید او «با این دست مذاکرات غیرمستقیم می‌توان به شناخت اولیه از حداکثر یا حداقل خواسته‌های طرف مقابل دست یافت و در نهایت به این نتیجه رسید که آیا اساسا می‌توان به یک منطقه توافق با آمریکایی‌ها رسید یا خیر». بنابراین اگرچه به گفته دهقانی فیروزآبادی «در یک شرایط عادی سیاسی و دیپلماتیک به دور از تخاصم و تهدید آمریکا، در صورت تأمین منافع ملی کشور، مذاکره مستقیم بین ایران و آمریکا نیز می‌تواند در دستور کار سیاست خارجی قرار گیرد». اما با توجه به منطقی روابط بین‌الملل، او حداقل در فضای کنونی «بر مذاکره غیرمستقیم» تاکید دارد. زیرا آن‌طور که دبیر پیشین کنفرانس امنیتی تهران تصریح می‌کند، «هنوز برای تهران مسجل نشده است که دونالد ترامپ واقعا به دنبال یک مذاکره و توافق برابر شرافتمندانه و مبتنی بر منافع دوجانبه باشد». با توجه به آنچه گفته شد، دهقانی فیروزآبادی مجموعه اقدامات، سیاست‌ها، تصمیمات اتخاذشده و موضع‌گیری‌های مقامات جمهوری اسلامی ایران در برابر دونالد ترامپ را عاقلانه و قابل دفاع ارزیابی می‌کند، حتی اینکه به اعتراف او، «تهران اکنون با یک فشار و محدودیت زمانی جدی مواجه است». البته این مفسر ارشد حوزه سیاست خارجی باور دارد «برخلاف برخی برآوردهای اولیه، همین‌که ایران به نامه دونالد ترامپ پاسخ داد، یک کام رو به جلو و نشانه حسن نیت تهران بود».

تلاش حداکثری در راستای پرهیز و اجتناب از تنش و درگیری مهم‌ترین اولویت سیاست خارجی ایران در سال ۱۴۰۴

در سرفصل دیگری درباره تصمیم ایران برای پاسخ‌دادن به نامه دونالد ترامپ از کانال مسقط به جای استفاده از اماراتی‌ها، دهقانی فیروزآبادی «این سیاست را فایده‌مند توصیف کرده» و موضوع را این‌گونه تشریح می‌کند که «در وضعیت فعلی برای تهران بسیار مهم است‌که مذاکرات در چه مکانی و به میزبانی چه کشوری برگزار شود یا چه بازیگر و بازیگرانی میانجی مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا باشند». با همین نگاه، دیپلمات اسبق کشورمان یقین دارد «چون امارات بیشترین مناسبات سیاسی، دیپلماتیک و اقتصادی و تجاری را با آمریکا و اسرائیل دارد. طبیعتا بهترین گزینه برای دونالد ترامپ در راستای انتقال و ارسال نامه به جمهوری اسلامی ایران بود، چراکه ابوظبی می‌تواند نماینده منافع و نگرانی‌های هزمران آبی و واشنگتن در برابر تهران باشد».

اما این تحلیلگر ارشد حوزه بین‌الملل، «اینکه در مقابل این سیاست، ایران پاسخ خود را، نه از طریق اماراتی‌ها بلکه از کانال مسقط به ترامپ ارسال کرد»، قابل دفاع و عاقلانه می‌داند، چون هرچند این استاد دانشگاه انتظار ندارد که «عمانی‌ها هم نماینده و مدافع منافع و خواسته‌های تهران در برابر واشنگتن باشند، اما حداقل نسبت به امارات متحده عربی یک واسطه و میانجی با حسن‌نیت‌تر و بی‌طرف‌تری خواهند بود».

در پیوست این نکات بود که دهقانی فیروزآبادی این ارزیابی احتمالی را هم پیش می‌کشد که «شاید تهران هزمران یا تهیه پاسخ نامه دونالد ترامپ، گفت‌وگوهای اولیه محرمانه و البته غیرمستقیم را با طرف آمریکایی و با هدف استمزاج و بررسی کف و سقف خواسته‌های ایالات متحده شروع کرده باشد» و در این صورت است که وی «جدی‌ترشدن مذاکرات غیرمستقیم و احتمال تبدیل آن به مذاکرات مستقیم برای تأمین منافع ملی کشور را هم در نمی‌کند». علی‌رغم آنچه گفته شد، دیپلمات اسبق کشورمان این موضوع را هم مورد تاکید قرار می‌دهد که «از منظر جمهوری اسلامی ایران مذاکرات و توافق جامع حداکثری که دربرگیرنده سقف مطالبات موشکی، منطقه‌ای و هسته‌ای ایالات متحده آمریکا باشد، قطعا منفی است». چون این استاد دانشگاه، «پذیرش چنین مذاکرات و توافق احتمالی جامع حداکثری را خودکشی قبل از مرگ توصیف می‌کند». با وجود این دبیر پیشین کنفرانس امنیتی تهران در پاسخ به این سؤال که اگر مذاکره و توافق بین تهران و واشنگتن به هر دلیل منتهی باشد، گزینه دیگو گارسیا (جنگ و حمله آمریکا علیه ایران) فعال خواهد شد، در ابتدا موضوع را با ذکر یک نکته بسیار کلیدی تشریح می‌کند که «باید مهم‌ترین اولویت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۴۰۴ تلاش حداکثری در جهت پیشگیری و اجتناب از درگیری نظامی و جنگ باشد».

اگرچه دهقانی فیروزآبادی ادعان و باور دارد که «پیشگیری از جنگ به شکل تمام و کمال، گزینه‌ای نیست که از اختیار و کنترل تهران باشد، اما همان‌طورکه تاکید کرد باید در سال ۱۴۰۴، یک تلاش حداکثری در جهت جلوگیری از تصاعد بحران و جلوگیری از هرگونه درگیری و جنگی صورت بگیرد»، و لسو‌آنکه به گفته او «بعضی از بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای به دنبال گزینه نظامی علیه ایران باشند». در واقع «بازدارندگی سیاسی به موازات بازدارندگی نظامی از طریق دیپلماسی حداکثری ضرورت راهبردی دارد». در ادامه همین محبت، این‌نظرپیرزاد روابط بین‌الملل به گزاره‌های موجود در قرائت‌های واقع‌گرایانه

شرق

علم روابط بین‌الملل ورود کرده و یادآور می‌شود که «یک تصمیم‌گیر در عرصه سیاست خارجی و در نظام بین‌الملل آثارشیک باید خود را برای بدترین سناریوها، احتمالات و گزینه‌ها آماده کند، حتی اگر احتمال وقوع آن کم باشد». لذا به باور وی، «هرچند درصد وقوع جنگ احتمالی میان آمریکا و جمهوری اسلامی ایران بسیار پایین باشد، ولی باید تهران از منطق رئالیستی و در محیط آتارشیک کنونی، این‌گونه را جدی بداند و بدترین حالت‌های ممکن را در نظر بگیرد و از این منظر است‌که باید در سال ۱۴۰۴ تلاش حداکثری در جهت پیشگیری از جنگ و درگیری نظامی در دستور کار سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران قرار بگیرد». با این حال، او اعتقاد دارد که «برای پیشگیری از جنگ باید آماده دفاع از امنیت و منافع ملی با همه ابزارها و عناصر قدرت ملی بود. یعنی راهبرد مذاکره و صلح از راه قدرت همه‌جانبه».

۱۴۰۴، نقطه عطفی در پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران است

در تکمیل نکته پیش‌گفته، دهقانی فیروزآبادی به تبیین موضوع مهم‌تری می‌پردازد و تصریح می‌کند که «نه دونالد ترامپ، نه ایران، نه اروپا، چین، روسیه و نه حتی کشورهای منطقه خاورمیانه به دنبال وقوع درگیری و جنگ بین تهران و واشنگتن نیستند» و به گفته او تنها بازیگری که درصدد تحقق گزینه نظامی است، اسرائیل خواهد بود. لذا باید تلاش حداکثری در جهت خنثی‌کردن گزینه درگیری نظامی پیگیری شود». در پیوست آنچه عنوان شد دیپلمات اسبق کشورمان به انتقال تجهیزات گسترده و بی‌سابقه ایالات متحده آمریکا به پایگاه دیگو گارسیا هم اشاره دارد و معتقد است «انتقال این میزان ادوات و تسلیحات نظامی، نه لزوماً با هدف جنگ علیه ایران، بلکه پیگیری راهبرد ریکان توسط ترامپ، ذیل تحقق صلح از طریق قدرت صورت گرفته است. به این معنا که دونالد ترامپ با تشدید سایه جنگ بر تهران می‌خواهد مذاکره، توافق حداکثری و صلح مدنظر خود را به ایران تحمیل کند؛ مدلی شبیه به رفتار و سیاست‌های رونالد ریکان در مقابل اتحاد جماهیر شوروی». در تشریح بیشتر این راهبرد، دبیر پیشین کنفرانس امنیتی تهران چنین می‌گوید که «برای آمریکایی‌ها این برداشت وجود دارد که تحقق صلح و توافق قوی‌که به بیشتر شبیه تسلیم است تا توافق، از طریق نمایش حداکثری قدرت نظامی و گزینه جنگ حاصل خواهد شد». لذا این استاد دانشگاه، «ارسال ادوات، تجهیزات و لجستیک آمریکا به پایگاه‌های منطقه‌ای در اطراف ایران و همچنین پایگاه دیگو گارسیا را، نه لزوماً با هدف جنگ علیه تهران، بلکه پیگیری دیپلماسی اجبار حداکثری با هدف حصول توافق حداکثری مطلوب ترامپ» ارزیابی می‌کند.

در سرفصل دیگری از گپ و گفت با جلال دهقانی فیروزآبادی، وی به اهمیت سال ۱۴۰۴ برای تعیین تکلیف پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران ورود می‌کند و معتقد است «سال جدید شمسی نقطه عطفی در این رابطه خواهد بود». چون به زعم این استاد دانشگاه، «در بازه زمانی یکی دو ماهه تا خرداد سال جاری، با ایران و آمریکا باید مذاکرات و توافق را در دستور کار قرار دهند یا در غیر این صورت، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و تروئیکای اروپایی (آلمان، فرانسه و انگلستان) به سمت فعال‌کردن مکانیسم ماشه پیش از مهرماه ۱۴۰۴ خواهند رفت». کمااینکه به گفته مفسر ارشد حوزه سیاست خارجی، «ادعاهای جدید امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه که بیشتر روی گزینه تقابل با تهران تاکید داشت، می‌تواند مقدمه و علائم و نشانه‌های اولیه برای تکاپوی سه کشور اروپایی عضو برجام در جهت فعال‌کردن اسنپ‌ک و بازگشت قطع‌نامه‌های شورای امنیت مطرح شد به فعال‌شدن سه حوزه اقتصادی، سیاسی و امنیتی –

نظامی از طریق احیای کارزار فشار حداکثری به دست دونالد ترامپ بازمی‌گردد. در همین رابطه معاون سیاسی اسبق مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی هشدار می‌دهد: «رئیس‌جمهور آمریکا به دنبال ریل‌گذاری برای اروپایی‌ها در جهت فعال‌کردن مکانیسم ماشه و بازگشت قطع‌نامه‌ها علیه ایران خواهد بود تا یک فشار چندجانبه بر تهران شکل بگیرد تا در نهایت به گزینه ایدئال خود یعنی مذاکره و توافق حداکثری دست پیدا کند». اما در پاسخ به این سؤال که تهران در شرایط کنونی چه اقدام و سیاستی را باید به فوریت در دستور کار قرار دهد، دهقانی فیروزآبادی تصریح می‌کند که «جمهوری اسلامی ایران باید سقف و کف خواسته‌های خود را مشخص کرده و به دنبال مذاکره و توافقی باشد که در حداقل‌ترین حالت، دست‌کم کف غنی‌سازی و برخورداری از چرخه سوخت هسته‌ای در ایران حفظ شود. کمااینکه در برجام این حق برای ایران در نظر گرفته شد». ولی آنکه به گفته این استاد دانشگاه، «مجددا در توافق جدید احتمالی با آمریکایی‌ها این حق غنی‌سازی زیر پنج درصد باشد. اما باید این خواسته حداقلی ایران برای طرف مقابل به عنوان یک خط قرمز کاملاً مشخص شود که قابل مذاکره و عدول نیست. چون مذاکره هسته‌ای در صورتی معنادار و موجه است که در آن دست‌کم کف خواسته‌ها و منافع ایران لحاظ و تأمین شود».

تاسیس شرکت سهامی خاص مهندسی پردازان امن صران در تاریخ ۱۳۰۳.۱۲.۲۸ به شماره ثبت ۶۴۸۶۱۸ به شناسه ملی ۰۳۰۸۰۱۴۳۱۴۰ ثبت و امضا ذیل داتار تکمیل گردیده که خلاصه آن به شرح زیر جهت اطلاع عموم آگهی میگردد. موضوع فعالیت: تولید و پشتیبانی نرم افزار در حوزه های فناوری اطلاعات، حوزه های امنیت سایبری، حوزه های هوش مصنوعی و حوزه های شبکه های کامپیوتری بروی پلتفرم های کامپیوتری، پلتفرم های ابری و مجازی سازی و پلتفرم های تلفن های همراه و دستگاه های قابل حمل هوشمند و در صورت لزوم پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط، ارائه خدمات مشاوره و پشتیبانی در حوزه های فناوری اطلاعات، حوزه های امنیت سایبری، حوزه های هوش مصنوعی و حوزه های شبکه های کامپیوتری و در صورت لزوم پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط، ارائه خدمات نظارت و ممیزی در حوزه های فناوری اطلاعات، حوزه های امنیت سایبری، حوزه های هوش مصنوعی و حوزه های شبکه های کامپیوتری از مراجع ذیربط، ارائه خدمات طراحی و اجرا و پیاده سازی در حوزه های فناوری اطلاعات، حوزه های امنیت سایبری، حوزه های هوش مصنوعی و حوزه های شبکه های کامپیوتری و در صورت لزوم پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط، ارائه خدمات آگاهی رسانی در حوزه های فناوری اطلاعات، حوزه های امنیت سایبری، حوزه های هوش مصنوعی و حوزه های شبکه های کامپیوتری و در صورت لزوم پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط، تأمین منابع انسانی در رابطه با موضوع شرکت، اخذ و اعطای نمایندگی شرکت های معتبر داخلی و خارجی پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط، اخذ وام و تسهیلات بانکی بصورت ارزی و ریالی از کلیه بانک ها و موسسات مالی و اعتباری، ایجاد شعب و نمایندگی در سراسر کشور، برپایی سینما و همایش، برپایی غرفه و شرکت در نمایشگاه ها، عقد قرارداد با کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، شرکت در کلیه مناقصات و مزایدات و پیمان ها با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور و در صورت لزوم پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط درصورت لزوم پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیربط مدت فعالیت : از تاریخ ثبت به مدت نامحدود مرکز اصلی : استان تهران، شهرستان شمیرانات، بخش مرکزی، شهر تجریش، تجریش، خیابان دشتی، بن بست زمان، پلاک ۲، ساختمان یاس، طبقه ۳، واحد ۳ کدپستی ۱۹۱۴۸۴۴۲۹۵ سرمایه شخصیت حقوقی عبارت است از مبلغ ۲۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال تقدی منقسم به ۳۰۰۰ سهم ۱۰۰۰۰ ریالی تعداد ۳۰۰۰ سهم آن با نام عادی مبلغ ۱۲۰۰۰۰۰ ریال توسط موسسین طبق گواهی بانکی شماره ۲۱۲۱۰۶۱۶۵۶۶-۰۰۶۵۰۹۵۸۳۹-۰۰۶۵۰۹۵۸۳۹ تاریخ ثبت ۱۴۰۳.۱۰.۱۶ نزد بانک بانک ملت شعبه گاندی با کد ۶۵۲۸۴ پرداخت گردیده است والباقی در تعهد صاحبان سهام می باشد اعضا هیئت مدیره آقای سعید کاظمی به شماره ملی ۰۰۶۵۰۹۵۸۳۹-۰۰۶۵۰۹۵۸۳۹ به مدت ۱ سال و به سمت مدیر به مدت ۱ سال و به سمت عضو اصلی هیئت مدیره به مدت اصلی هیئت مدیره به مدت ۱ سال آقای محمد عبداللهی صفی آبادی به شماره ملی ۰۰۷۳۶۶۱-۱۱۶۰۰۷۳۶۶۱ به سمت مدیرعامل به مدت ۱ سال و به سمت عضو اصلی هیئت مدیره به مدت ۱ سال آقای هادی خلیل پور به شماره ملی ۱۵۵۲۱۹۱۸۳۴ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره به مدت ۱ سال و به سمت نایب رئیس هیئت مدیره به مدت ۱ سال دارندگان حق امضا : کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور شرکت از قبیل چک ، سفته ، بروات ، قرار دادها عقود اسلامی و همچنین کلیه نامه های عادی و اداری باامضا حداقل دو نفر از اعضای هیئت مدیره همراه با مهر شرکت معتبر می باشد. اختیارات مدیر عامل : طبق اساسنامه بازرسان خاتم‌الانز امدیعلی به شماره ملی ۰۰۱۱۶۸۱۱۱۱ به سمت بازرس علی البدل به مدت ۱ سال خاتم مهتاب کسائی به شماره ملی ۰۰۲۴۴۵۴۰۲۶ به سمت بازرس اصلی به مدت ۱سال روزنامه کثیرالانتشار شرق جهت درج آگهی های شرکت تعیین گردید. ثبت موضوع فعالیت مذکور به منزله اخذ و صدور پروانه فعالیت نمی باشد. سازمان ثبت اسنادواملاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۹۰۲۶۶۵)
--

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه

صفحه‌نامه از ۲ صفحه